

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 19 kwietnia 2022 r.

DIH-3.707.20.2022.MB

DECYZJA DIH - III/54/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c i art. 93 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr NRB-5/2022 z 13 stycznia 2022 r. (nr akt: NRB.8361.223.2021) Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy, na mocy której, przedsiębiorcy Czesławowi Lewińskiemu, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Hurtownia Elektryczna „KABI” w Sępólnie Krajeńskim wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu:

- 1) nieumieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 -3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), co narusza art. 37 ust. 4 tej ustawy,
- 2) nieumieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 1-3 grudnia 2021 r. inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Kujawsko-Pomorskim WIIH”, „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia NRB.8361.223.2021 z 1 grudnia 2021 r., przeprowadzili kontrolę ..., należącej do przedsiębiorcy ..., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą ... (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”).

Zgodnie z art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), nie dokonano zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli.

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego WIIH stwierdzili, że przedsiębiorca zajmuje się m.in. sprzedażą detaliczną m.in. elektronarzędzi, mierników, sprzętu oświetleniowego. W związku z tym, że kontrolowany posiadał w ofercie sprzęt elektryczny, podlega on obowiązkowi dystrybutora, określonym w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 ustawy o zużytym sprzęcie.

W toku kontroli ustalono, że ww. przedsiębiorca wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, nie umieścił informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. o:

- nieodpłatnym odbieraniu w punkcie sprzedaży zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany,
- nieodpłatnym odbieraniu zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony,
- obowiązku nieodpłatnego przyjmowania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych przez dystrybutora prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży wynoszącej co najmniej 400 m².

Dodatkowo inspektorzy w toku kontroli stwierdzili, że przedsiębiorca nie wywiesił informacji, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

W toku kontroli przedsiębiorca podjął działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, umieszczając brakujące informacje.

Wszystkie ustalenia kontroli zostały zawarte w protokole kontroli z 3 grudnia 2021 r. (nr akt kontroli NRB.8361.223.2021), do którego kontrolowany nie wniósł uwag.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), dalej jako: „kpa”) w związku z art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), dalej jako: „ustawa o Inspekcji Handlowej”), Kujawsko-Pomorski WIIH zawiadomieniem z 15 grudnia 2021 r., poinformował przedsiębiorcę ..., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą ..., o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt 25 i 26 lit. c ustawy o zużytym sprzęcie, z tytułu nieumieszczenia w punkcie sprzedaży - zgodnie z art. 37 ust. 4 ww. ustawy - informacji w zakresie, o którym

mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy oraz informacji w zakresie, o którym mowa w art. 39 pkt 2 ww. ustawy. Jednocześnie poinformowano przedsiębiorcę, że zgodnie z art. 10 § 1 Kpa strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a także przeglądać akta sprawy oraz sporządzać z nich notatki i odpisy. Strona nie skorzystała z tego prawa.

W dniu 13 stycznia br. Kujawsko-Pomorski WIIH, na podstawie art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c ustawy o zużytym sprzęcie, w związku z art. 93 ust. 2 ww. ustawy wydał decyzję, na mocy której przedsiębiorcy ... , prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą ..., wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu:

- 1) nieumieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 -3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), co narusza art. 37 ust. 4 tej ustawy,
- 2) nieumieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Niniejsza decyzja została doręczona stronie w dniu 17 stycznia 2022 r.

W dniu 15 lutego br. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał odwołanie od ww. decyzji. Strona w odwołaniu wniosła o umorzenie nałożonej kary.

Pismem z 24 lutego br. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę ..., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą ..., o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji NRB-5/2022 z 13 stycznia 2022 r. (nr akt: NRB.8361.223.2021) Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej zgodnie z art. 87 ustawy o zużytym sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 ww. ustawy. Przepis

wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m.in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytych sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej, podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę na przepisy art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którym dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
  - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisany do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru,
  - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;

- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 26 ustawy o zużytych sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 39. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, stosownie do art. 92 pkt 5 ustawy o zużytych sprzęcie, wynosi od 5 000 zł do 500 000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Natomiast zgodnie z art. 93 ust. 4. jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub, że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Kujawsko-Pomorskiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca ..., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą ..., nie wykonała ciężących na niej obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży oraz na prowadzonej przez siebie stronie internetowej informacji w zakresie, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz, a także
- art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży oraz na prowadzonej przez siebie stronie internetowej informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c. w związku z art. 93 ust. 2 ustawy o zużytych sprzęcie. Tym samym działania Kujawsko - Pomorskiego WIIH były zgodne z prawem, a decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Strona w złożonym odwołaniu zwróciła się o umorzenie nałożonej kary. Potwierdziła, że w dniu przeprowadzenia kontroli nie wywiązywała się z nałożonych na nią obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie. Jako

usprawiedliwienie tej sytuacji poinformowała, że w dniach poprzedzających kontrolę na terenie hurtowni prowadzone były drobne prace remontowe i porządkowe podczas których na krótki okres zostały bezmyślnie zdjęte instrukcje i informacje dla klientów wynikające z ustawy. Ponadto strona wskazała, że prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą i przy obecnie niskich dochodach opłacenie kary wiąże się ze sporym obciążeniem budżetu. Zaznaczyła dodatkowo, że do tej pory nie było problemów z jej hurtownią i żadna z wcześniejszych kontroli nie wykazała uchybień. Podkreśliła, że zdarzenie to było jednorazowe i bez zbędnej zwłoki zostało usunięte. Strona zapewniła, że dołoży wszelkich starań aby podobna sytuacja nigdy nie miała miejsca.

Odpowiadając na powyższe argumenty, Prezes UOKiK wskazuje, że nie zasługują one na uwzględnienie. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż obowiązkiem przedsiębiorcy - dystrybutora, który udostępnia na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny, jako profesjonalnego uczestnika obrotu, jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności, jak również ich respektowanie. Przepisy te stwierdzają jednoznacznie, iż to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za niezrealizowania obowiązków, jakie nakłada na niego ustawa o zużytych sprzęcie. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa i w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność placówki którą prowadzi, by nie doszło w niej do naruszeń aktualnie obowiązujących przepisów, zwłaszcza, że przedsiębiorca ten jest doświadczonym podmiotem gospodarczym i swoją działalność prowadzi od sierpnia 2005 r., czyli od blisko 17 lat. Podkreślić należy, że czynność umieszczania (wywieszania) wymaganych informacji dla klientów jest okolicznością całkowicie zależną od przedsiębiorcy.

Organ drugiej instancji stoi na stanowisku, że różnorodne czynności, takie jak porządkowanie sklepu lub remont, nie mogą stanowić usprawiedliwienia strony wobec faktu, że nie miała żadnego wpływu na powstałe naruszenia. W sytuacji, gdy przedsiębiorca decyduje się na prowadzenie działalności gospodarczej w trakcie prac porządkowo-remontowych, to rozsądnym jest oczekiwanie od niego, iż będzie się stosował do obowiązujących przepisów prawa również w tym przypadku i będzie monitorował, czy wymagane informacje zostaną ponownie uwidocznione w placówce. Należy podkreślić, że obowiązujące przedsiębiorców przepisy dotyczące zużytego sprzętu zostały skonstruowane w taki sposób, że nie przewidują żadnych czasowych ulg, zwolnień lub wyjątków od obowiązków dystrybutora ze względu na różnorodne uwarunkowania zewnętrzne, zależne bądź całkowicie niezależne od przedsiębiorcy.

Odnosząc się do wniosku strony o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK podkreśla, że obowiązujące przepisy ustawy o zużytych sprzęcie, jedyną prawną możliwość odstąpienia od zastosowania sankcji, przewidują w art. 93 ust. 4 ww. ustawy, tj. w sytuacji kiedy podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub, że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie nastąpiło na skutek

zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W omawianym przypadku nie zaszyły jakiegokolwiek przestanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Kujawsko-Pomorskiemu WIIH na odstępnie od wymierzenia kary.

Prezes UOKiK wskazuje, że bez znaczenia w tym przypadku pozostaje fakt, że stwierdzone w toku kontroli uchybienia zostały usunięte w trybie bezzwłocznym, jeszcze przed zakończeniem kontroli inspektorów reprezentujących Kujawsko-Pomorskiego WIIH. Podjęcie działań naprawczych, czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia strony od odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli. Istotny z punktu widzenia zastosowania przepisów ustawy o zużytym sprzęcie jest bowiem fakt, iż w momencie podjęcia kontroli, informacje w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 - 3 i art. 39 pkt 2 nie były dostępne dla konsumentów w punkcie sprzedaży, co znajduje potwierdzenie w materiale dowodowym, jak i strona sama przyznaje w odwołaniu. Należy również mieć na względzie, że czynność umieszczania wymaganych informacji jest okolicznością całkowicie zależną od strony.

Mając na względzie powyższe należy przyjąć, że kontrolowany przedsiębiorca nie dochował należytej staranności i nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, w związku z czym Kujawsko-Pomorski WIIH zasadnie nałożył karę za niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie.

Prezes UOKiK podkreśla, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów o zużytym sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przestanką do nałożenia kary pieniężnej. Zatem, stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego, co w niniejszym przypadku miało miejsce, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło w winy umyślnej czy nieumyślnej kontrolowanego czy też nie. Dodatkowo, wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem, samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną.

Celem ustawodawcy, przy tworzeniu niniejszych przepisów, było ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się, w prawidłowy sposób, odpadów w postaci zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a więc umożliwienia im dostępu do informacji o tym gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. Przekazywanie informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu jest również bardzo istotna. Uzyskanie przez konsumentów powyższej wiedzy niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska

naturalnego, poprzez ograniczanie pozostawienia zużytego, niepotrzebnego już sprzętu w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Zatem, każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych, skoro podjął się prowadzenia (wykonywania) tego rodzaju działalności, w widocznym miejscu, w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego (elektronicznego) który prowadzi, powinien umieszczać wszystkie wymagane informacje wymienione w art. 37 ust. 1-3 oraz 39 pkt 2 ww. ustawy. W niniejszej sprawie przedsiębiorca wprowadził uzupełnił brakujące informacje (jak wynika z protokołu kontroli NRB.8361.223.2021 z 3 grudnia 2021 r. wyeliminowano nieprawidłowości), jednakże nastąpiło to dopiero w następstwie przeprowadzonej kontroli. Jednocześnie, podkreślić należy, że podejmowanie działań naprawczych czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli.

Prezes UOKiK nie znalazł też podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie, w związku z czym nie można uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma, a tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona dopiero w toku kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Ponadto organ drugiej instancji przypomina, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 kpa nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o zużytych sprzęcie.

Podsumowując Prezes UOKiK stwierdza, że Kujawsko-Pomorski WIIH, miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt. 25 i 26 lit. c ustawy o zużytych sprzęcie. Organ pierwszej instancji właściwie wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, jak również uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3 ww. ustawy. Należy również uznać, że organ pierwszej instancji właściwie zastosował zasadę określoną w art. 93 ust. 5 ww. ustawy, orzekając jedną karę za wszystkie

stwierdzone nieprawidłowości. Organ dodatkowo podkreśla, że kara została wymierzona w dolnej granicy możliwej do nałożenia kary określonej w art. 92 pkt 5 (od 5 000 zł - 500 000 zł) i 6 (od 5 000 zł - 300 000 zł) tej ustawy.

Mając powyższe na względzie, w ocenie organu drugiej instancji brak jest podstaw do zmiany decyzji polegającej na odstąpieniu od zastosowania sankcji.

Odnosząc się do argumentu strony dotyczącego problemów finansowych Prezes UOKiK informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytym sprzęcie znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
  - 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
  - 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.
- Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

- ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
  4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/